

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

Art. 1. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1256) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 8a;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Pracownikiem, o którym mowa w art. 9, jest osoba fizyczna, która, zgodnie z przepisami polskiego prawa, pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą albo wykonuje pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380, 585, 1311 i 1579), stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną, spółdzielnią kółek rolniczych lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną – jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.”;

3) w art. 12:

a) w ust. 2:

- w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, przysługującego za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy oraz za rok bezpośrednio go poprzedzający,”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych, przysługujących od świadczeń wypłaconych ze środków Funduszu.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a–c i lit. g podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy niż 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, a w przypadku oddalenia przez sąd wniosku o ogłoszenie upadłości z przyczyn, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 i 4, również w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po dacie wystąpienia niewypłacalności.”,

c) uchyla się ust. 4,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 2 lit. d–f podlegają zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tej dacie.”;

4) w art. 12a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa wypłaca, na wniosek pracownika, zaliczkę na poczet niezaspokojonych przez pracodawcę roszczeń z powodu braku środków finansowych w związku z faktycznym zaprzestaniem działalności przez pracodawcę. Wysokość zaliczki stanowi kwotę niezaspokojonych roszczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2, nie wyższą jednak niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu złożenia wniosku o wypłatę zaliczki.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę, o którym mowa w ust. 1, zachodzi, jeżeli w okresie trwającym dłużej niż 2 miesiące spełnione zostały łącznie następujące warunki:

1) pracodawca nie prowadził działalności gospodarczej i nie uzyskiwał z tego tytułu przychodów, z wyłączeniem zawieszenia wykonywania działalności

gospodarczej ujawnionej we właściwych rejestrach albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;

2) pracodawca nie przebywa w siedzibie albo w miejscach wykonywania działalności pomimo wpisu we właściwych rejestrach albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub siedziba pracodawcy albo miejsca wykonywania działalności zostały z urzędu wykreślone z właściwych rejestrów albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;

3) pracodawca nie realizował wobec pracowników, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz organów podatkowych i rejestrowych obowiązków i uprawnień wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów.”,

1b. Datą faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę jest dzień następujący po dniu upływu okresu, o którym mowa w ust. 1a.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3. We wniosku pracownik jest obowiązany złożyć oświadczenie o zatrudnieniu u pracodawcy, który faktycznie zaprzestał działalności, oświadczenie o rodzaju oraz wysokości niezaspokojonych roszczeń, oświadczenia umożliwiające dokonanie, na podstawie obowiązujących przepisów, potrąceń od zatwierdzonej do wypłaty kwoty zaliczki oraz dołączyć informacje lub dokumenty uprawniające do fakt zaprzestania działalności przez pracodawcę oraz oświadczenie zawierające dane ewidencyjne niezbędne do zgłoszenia do ubezpieczenia na formularzu o symbolu ZUS ZUA.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, pracownik składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: ”Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

e) uchyla się ustęp 4 i 5,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wypłata pozostałych świadczeń pracowniczych, jak również zaspokojenie roszczeń byłych pracowników lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika, może nastąpić w oparciu o wnioski, o którym mowa w art. 16 ust. 1, złożony do marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, po wystąpieniu przesłanek niewypłacalności pracodawcy, o których mowa w art. 3–6 i 8.”;

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. W przypadku ponownego zaistnienia niewypłacalności, o której mowa w art. 3–6 i 8, w odniesieniu do danego pracodawcy przepisy dotyczące zaspokajania roszczeń ze środków Funduszu nie mogą mieć powtórnie zastosowania do tych samych pracowników w zakresie tych samych roszczeń, przy czym roszczenia z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a–c i lit. g podlegają zaspokojeniu łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące, natomiast roszczenia z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. d–f podlegają zaspokojeniu jednorazowo.”;

6) w art. 14 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku wypłaty świadczeń ze środków Funduszu z tytułu roszczeń określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g łączna kwota świadczeń za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia zbiorczego wykazu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lub wykazu uzupełniającego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 albo na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

2. W przypadku wypłaty świadczenia z tytułu roszczeń określonych w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. e łączna kwota świadczenia nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.”;

7) uchyla się art. 14a;

8) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W okresie miesiąca od daty niewypłacalności pracodawcy pracodawca, zarządca, syndyk, likwidator lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy sporządza i składa marszałkowi województwa zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń, zwany dalej „zbiorczym wykazem”, określając osoby uprawnione, o których mowa w art. 10, oraz tytuły i wysokość roszczeń wnioskowanych do zaspokojenia ze środków Funduszu. Zbiorczy wykaz obejmuje roszczenia z okresów poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Zbiorczy wykaz i wykazy uzupełniające składa się marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę pracodawcy, a w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą – właściwemu ze względu na adres głównego miejsca wykonywania działalności.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. Do wykazów, o których mowa w ust. 3 dołącza się odpowiednio:
- 1) oświadczenie o przysługiwaniu zwalnianym pracownikom odpraw pieniężnych, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2016 r. poz. 1474);
 - 2) oświadczenia umożliwiające dokonanie, na podstawie obowiązujących przepisów, potrąceń od zatwierdzonej do wypłaty kwoty świadczenia.
- 3b. Do oświadczeń, o których mowa w ust. 3a, przepisy art. 12a ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Marszałek województwa, o którym mowa w ust. 3, po stwierdzeniu zgodności zbiorczego wykazu lub wykazu uzupełniającego z przepisami ustawy przekazuje niezwłocznie odpowiednie środki finansowe Funduszu podmiotowi określonemu w ust. 1, który wypłaca uprawnionym osobom świadczenia przewidziane w ustawie. W przypadku, gdy przekazanie tych środków podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, nastąpiło po śmierci pracodawcy, kwoty przekazane tytułem świadczeń marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, zalicza do kosztów Funduszu.”;
- 9) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. W okresie od dnia złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy spełniającego wymogi określone w art. 22–25 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe do dnia wydania przez sąd postanowienia w sprawie ogłoszenia upadłości pracodawcy może złożyć do marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, wniosek o wypłatę zaliczek na poczet niezaspokojonych przez pracodawcę roszczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2, w kwocie należnych uprawnionemu pracownikowi świadczeń, nie wyższej jednak niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu złożenia wniosku o wypłatę zaliczek.

2. Do wniosku o wypłatę zaliczek, o którym mowa w ust. 1, pracodawca dołącza zbiorczy wykaz, do sporządzenia którego stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1, kopię wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego w sądzie wraz z dołączonymi do niego dokumentami, informację pracowników o sposobie dokonania wypłaty świadczenia, oświadczenie o osiągnięciu albo nieosiągnięciu przez pracowników kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypełnione w części dotyczącej danych ewidencyjnych pracowników i podpisane przez nich formularze zgłoszenia do ubezpieczeń o symbolu ZUS ZUA.
3. Do oświadczeń, o których mowa w ust. 2, przepisy art. 12a ust. 3 stosuje się odpowiednio.
4. Zaliczki, o których mowa w ust. 1, są wypłacane bezpośrednio pracownikowi.”;

10) w art. 16:

- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 należy dołączyć dokumenty potwierdzające uprawnienie do świadczeń osoby, o której mowa w ust. 1 oraz oświadczenie zawierające dane ewidencyjne niezbędne do zgłoszenia do ubezpieczenia na formularzu o symbolu ZUS ZUA.

2b. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 2a, przepisy art. 12a ust. 3 stosuje się odpowiednio”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, dokonuje wypłaty niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek obejmuje roszczenia podlegające

zaspokojeniu ze środków Funduszu oraz niezwłocznie powiadamia o tym pracodawcę, nadzorcę sądowego lub zarządcę, syndyka, likwidatora lub inną osobę sprawującą zarząd majątkiem pracodawcy. W przypadku gdy wypłata świadczeń nastąpiła po śmierci pracodawcy, marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, kwotę wypłaconych świadczeń zalicza do kosztów Funduszu.”;

11) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach określonych w ust. 1 wypłata świadczeń może nastąpić wyłącznie na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 1, pracownika, byłego pracownika lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika, złożonego marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3.”;

12) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. W postępowaniu, o którym mowa w art. 12a i art. 15–17, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579), z wyjątkiem przepisów dotyczących wydawania decyzji i postanowień.”;

13) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. W razie wypłaty świadczeń w przypadkach określonych w art. 17 ust. 4 o zakresie ochrony roszczeń oraz o kwocie wypłaconych świadczeń:

- 1) marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, powiadamia dysponenta Funduszu;
- 2) dysponent Funduszu powiadamia odpowiednią instytucję gwarancyjną.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie wypłaty świadczeń w przypadku ogłoszenia przez sąd upadłościowy upadłości pracodawcy lub wydania przez sąd upadłościowy orzeczenia o oddaleniu z przyczyn, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 i 4, wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, prowadzącego działalność również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym:

- 1) marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, powiadamia dysponenta Funduszu;
 - 2) dysponent Funduszu udziela informacji instytucjom gwarancyjnym państw, w których upadły pracodawca prowadził działalność.”
 - c) w ust. 3 po wyrazach: „w innych sprawach dotyczących zaspokajania roszczeń” skreśla się wyraz „pracowniczych”;
- 14) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. 1. O odmowie wypłaty świadczenia w całości lub w części, zgłoszonego w trybie określonym w art. 15 i art. 16–19 oraz zaliczek, o których mowa w art. 12a i 15a, marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, zawiadamia niezwłocznie na piśmie zainteresowaną osobę, podając uzasadnienie tej odmowy.
2. Spory powstałe w związku z odmową wypłaty ze środków Funduszu świadczeń, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.
 3. O rozstrzygnięcie sporu wnosi się do sądu właściwego ze względu na siedzibę marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, w terminie 30 dni od daty doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.”;
- 15) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczego wykazu, o którym mowa w art. 15 ust. 1, wzór wykazu uzupełniającego, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wzór wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 1, tryb ich składania, rodzaje dokumentów wymaganych do wypłaty świadczeń, a także tryb przekazywania środków finansowych Funduszu i dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu, mając na uwadze racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu oraz prawidłowe zabezpieczenie roszczeń.”;
- 16) art. 22a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22a. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku pracownika o wypłatę zaliczki, o którym mowa w art. 12a ust. 1, oraz wzór wniosku pracodawcy o wypłatę zaliczek, o którym mowa w art. 15a ust. 1, tryb ich składania, oraz rodzaje dokumentów wymaganych do wypłaty zaliczek, a także tryb przekazywania środków finansowych Funduszu i dokonywania wypłat

zaliczek z Funduszu, mając na uwadze racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu oraz prawidłowe zabezpieczenie roszczeń.”;

17) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:

„22b. Marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 12a, 14 i 15a, a także przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń, ma prawo do:

- 1) uzyskiwania pisemnych informacji i dokumentów dotyczących składania deklaracji i opłacania należnych podatków, na wniosek składany do urzędu skarbowego;
- 2) uzyskiwania pisemnych informacji i dokumentów dotyczących ustaleń dokonanych w ramach przeprowadzonych u pracodawcy kontroli i inspekcji, na wniosek składany do Państwowej Inspekcji Pracy;
- 3) uzyskiwania danych zgromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach płatników składek i kontach ubezpieczonych, na wniosek zawierający dane identyfikacyjne płatnika składek lub ubezpieczonego, określone w art. 50 ust. 7 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, 1247, 1579 i 1810);
- 4) wglądu do akt sądowych w postępowaniach w przedmiocie ogłoszenia upadłości pracodawcy, postępowaniach upadłościowych i postępowaniach restrukturyzacyjnych oraz do uzyskiwania z tych akt pisemnych informacji i dokumentów, na wniosek składany do sądu upadłościowego lub restrukturyzacyjnego;
- 5) wglądu do akt egzekucyjnych dotyczących prowadzonych przeciwko pracodawcy postępowań egzekucyjnych oraz do uzyskiwania z tych akt pisemnych informacji i dokumentów, na wniosek składany do organów egzekucyjnych

– w zakresie niezbędnym dla prowadzonych postępowań.”;

18) w art. 23:

a) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba fizyczna zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawiła ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów i jednocześnie nie ma spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego albo osoba fizyczna zmarła i nie ma możliwości

dochodzenia należności pomimo przejścia odpowiedzialności na osoby trzecie, lub”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

8a. W przypadku, gdy sąd upadłościowy działający na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe lub organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej (z wyłączeniem Danii), uprawniony do wszczęcia i prowadzenia postępowania upadłościowego w stosunku do osoby fizycznej, wyda orzeczenie o umorzeniu zobowiązań upadłego, kwotę umorzonego zobowiązania w części stanowiącej wierzytelność Funduszu marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, zalicza w koszty Funduszu, o czym niezwłocznie zawiadamia dysponenta Funduszu.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dysponent Funduszu rozpatruje złożony przez marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, wniosek:

- 1) o odstąpienie w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenie w całości lub w części należności, lub
- 2) w sprawie określenia warunków zwrotu należności, w szczególności rozłożenia na raty, odroczenia terminu spłaty należności lub odstąpienia w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenia w całości lub w części należności w związku z wystąpieniem dłużnika Funduszu.

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9c w brzmieniu:

„9a. W przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 9 pkt 2 dłużnik Funduszu zobowiązany jest dołączyć dokumenty potwierdzające okoliczności wskazane we wniosku oraz oświadczenie o stanie majątkowym, a w przypadku dłużnika Funduszu będącego osobą fizyczną, także o sytuacji rodzinnej, dochodach i kosztach utrzymania.

9b. Jeżeli informacje lub dokumenty dołączone do wniosku, o którym mowa w ust. 9 nie są wystarczające do rozpatrzenia wniosku, dysponent Funduszu występuje do marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, o ich uzupełnienie, wskazując termin na dokonanie tej czynności.

9c. Do oświadczeń, o których mowa w ust. 9a, przepis art. 12a ust. 3 stosuje się odpowiednio”.

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, oraz rodzaje dokumentów dołączanych przez marszałka województwa do wniosku, o którym mowa w art. 23a ust. 1 i 3, w celu umożliwienia dokonania prawidłowej oceny wniosków o określenie warunków zwrotu należności, w szczególności o rozłożenie na raty, odroczenie terminu spłaty należności lub odstąpienie w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenie w całości lub w części należności.”;

19) Art. 23a otrzymuje brzmienie:

„23a. 1. Dłużnik Funduszu wobec którego prowadzone jest postępowanie restrukturyzacyjne może złożyć do dysponenta Funduszu za pośrednictwem marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, wniosek o wyrażenie zgody na objęcie układem wierzytelności Funduszu wraz z dokumentami, o których mowa w art. 140–149 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne oraz oświadczeniem o wielkości udzielonej i wnioskowanej pomocy publicznej oraz pomocy de minimis lub pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie. Marszałek województwa przekazuje dysponentowi Funduszu wniosek dłużnika wraz ze swoim stanowiskiem dotyczącym wnioskowanych przez dłużnika warunków zwrotu należności Funduszu.

2. Dysponent Funduszu może wyrazić zgodę na objęcie wierzytelności Funduszu układem, o której mowa w art. 151 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, jeżeli prowadzi to do zwrotu należności Funduszu w całości.

3. Dłużnik Funduszu, który zawarł układ z wierzycielami w postępowaniu restrukturyzacyjnym, może złożyć do dysponenta Funduszu, za pośrednictwem marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, wniosek o zawarcie porozumienia w przedmiocie określenia warunków zwrotu należności, w szczególności o rozłożenie na raty lub odroczenie terminu spłaty należności, wraz z zawartym z wierzycielami układem, prawomocnym postanowieniem o jego zatwierdzeniu oraz oświadczeniem o wielkości udzielonej i wnioskowanej pomocy publicznej oraz pomocy de minimis lub pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie. Marszałek województwa przekazuje dysponentowi Funduszu

wniosek dłużnika wraz ze swoim stanowiskiem dotyczącym wnioskowanych przez dłużnika warunków zwrotu należności Funduszu.

4. Dysponent Funduszu może wyrazić zgodę na zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 3, jeżeli prowadzi to do zwrotu należności Funduszu w całości.
5. Jeżeli dokumenty lub oświadczenia dołączone do wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie są wystarczające do rozpatrzenia wniosku, dysponent Funduszu występuje do marszałka województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, o ich uzupełnienie, wskazując termin na dokonanie tej czynności.
6. Jeżeli warunki zwrotu należności określone w układzie, o którym mowa w ust. 2, albo w porozumieniu, o którym mowa w ust. 4, stanowią wsparcie określone w art. 140 albo art. 141 ustawy Prawo restrukturyzacyjne, układ albo porozumienie może zostać zawarte zgodnie z przepisami ustawy Prawo restrukturyzacyjne.
7. Do oświadczeń, o których mowa w ust. 1 i 3, przepis art. 12a ust. 3 stosuje się odpowiednio.

20) w art. 24:

- a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) prowadzi sprawy i występuje w obrocie prawnym pod nazwą Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Dysponent Funduszu może dokonywać czynności prawnych w zakresie rozporządzania składnikami mienia Funduszu zaewidencjonowanego w księgach, a w szczególności może je zbywać, wydierżawiać lub wynajmować osobom fizycznym lub prawnym na zasadach określonych w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, mając na uwadze zasadę efektywności wykorzystania mienia.”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Dysponent Funduszu może również przekazać mienie Funduszu w zarząd polegający na gospodarowaniu wydzieloną częścią tego mienia w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie umowy na czas oznaczony nieodpłatnie lub za wynagrodzeniem lub w użytkowanie na czas oznaczony nieodpłatnie lub za wynagrodzeniem na rzecz Funduszu.”;

21) w art. 25:

- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) odsetki ustawowe za opóźnienie od należności powstałych z tytułu wypłaconych świadczeń pracowniczych, zwróconych po terminie;”;
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) zwroty należności powstałych z tytułu wypłaconych świadczeń pracowniczych oraz równowartość w nieruchomościach i związanych z nimi prawach przejętych przez dysponenta Funduszu za niespłacone w terminie wierzytelności z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń;”;
- 22) w art. 27:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 12a, 14 i 15a, a także na pokrycie kosztów dochodzenia zwrotu i egzekucji należności Funduszu oraz na pokrycie kosztów powstałych w związku z odmową wypłaty świadczeń, a także na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 31 ust. 3.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Środki Funduszu na realizację zadań związanych z zaspokojeniem roszczeń, a także dochodzeniem ich zwrotu w zakresie i na zasadach określonych w ustawie oraz środki na wydatki i zakupy inwestycyjne dysponent Funduszu przekazuje na wyodrębniony w wojewódzkim urzędzie pracy rachunek Funduszu, natomiast środki Funduszu, o których mowa w art. 31 ust. 3, dysponent Funduszu przekazuje na wskazany przez marszałka, o którym mowa w art. 15 ust. 3, rachunek bankowy samorządu województwa albo wojewódzkiego urzędu pracy.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Środki Funduszu przekazywane na wskazane w ust. 3 rachunki bankowe mogą być wykorzystywane wyłącznie na zadania określone w ust. 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623) w art. 96 w ust. 1 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

- „8a) dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – minister właściwy do spraw pracy, w sprawach dotyczących dochodzenia zwrotu należności z tytułu wypłaconych świadczeń oraz zaliczek;”.

Art. 3. 1. W przypadku wystąpienia, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niewypłacalności pracodawcy, o której mowa w art. 3-6, 8 i 8a ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 6.

Art. 4. Przepis art. 12a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się, gdy przesłanki, o których mowa w art. 12a ust. 1a, wystąpiły po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. W postępowaniach sądowych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych.

2. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych do dnia zakończenia postępowania.

Art. 6. Przepisy art. 15 ust. 4 zdanie drugie, art. 16 ust. 3 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również w przypadku, gdy wypłata świadczeń w okolicznościach, o których mowa w tych przepisach, nastąpiła przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.